

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FERİHA
AKTAN

yarın sabah

şiiirler

YEDİTEPE

FERİHA AKTAN'IN ŞİİR KİTAPLARI

Kuytu	1971
Işıltı	1972
Yarın Sabah	1973

FERİHA AKTAN

YARIN SABAH

— Şiirler —

YEDİTEPE YAYINLARI : 214

**Nuruosmaniye, Mengene Sokağı
Yeni Han No. 21 — İstanbul**

P. K. 77 — İstanbul

(Telefon: 22 74 73)

**Bu kitap 1973 yılı eylül ayında İstanbul'da Asya Matbaasında
dizilmiş, Haşmet Matbaasında basılmıştır.**

YARIN SABAH

Yarın sabah bilmem kaçınıcı uykulardan
Çiçeklerle ve türkülerle uyanmak
Savurup kırıntısını düşlerin
Bitkin güne dipdiri can katmak.

★ YARIN SABAH

Açılıp kapanışında gözümün ancak
Erişecek yaz bitimi yaşlı ve turuncu kuşlara
Ne gece ne de gündüz unutulacak.

Yarın sabah bilmem kaçınıcı uykulardan
Ürkek ve çırpıntılı uyanmak
Alçalması tanyerinde gökyüzünün
Dağbaşına kımıltısız uzanmak,

Çözülecek elbet bu körel simgeler
Ellerimizden ayaklarımızdan
Sanki bitimsiz bir günü yansıtacak
İnce uzun ve düşsüz ozan.

.

SAÇAKTAKİ KUŞ

Benim değil şu gülümseyen yüz
Her gün sarktığım pencere
Ve saçaktaki kuş.

Şu sevdiğim insanlar
Sırtımdaki giysi ve ayağımdaki pabuç
Tırmanmasın boşuna yanıbaşındaki sarmaşık.

Toprak, toprak olur mu böcekler varken içinde
Denizde yosun, balık ve kaya
Vurulur güzelliğine yeryüzünün deprem
Çırpınır yiter bir çukurda
Karanlık, değil karanlık ve de aydınlık
Döner dolaşır ekseninde evren
Yenilgi bu, bir şeycikler diyemem.

AYAK ÜSTÜ

Dönünce bir köşeyi ardına bakması insanın
Ne yaptım diye ben şunca yıl
Yarım pabuçla üzgün dolaşması zamandaş
Adım adım büyümesi ince yüzlü çocukların.

Toz kopar topraktan düşer daldan çiçek
Bir sabahçı kahvesinde toplanır hoşbeş
Saplanır simgesi kafatasımıza yıllar boyu
Kımıltılı kıyılarda arınmış bir köy oturur.

Zorlar açılmamış kapıları şaşırır rüzgâr
İçsel çağrıda gemi orsasına düşer bir sızı
Ve kıvrılır dalgaların ardından yitirilen
Ağlar kısa hevesler ayrılır yapraksı.

Bilir de çiğner geçmişî canevinden çağanlar
Yanıp yakıldıkça yenilenir öyle bir çuval ki
Arpa ve buğday içinde ebrulu gelincikler açar
Ve ayak üstü biter öykümüz bir yenisi başlar.

BİLİNÇSİZ

Ne pencere gizledi ne de kapı
Buz kesti bir kıyıda önce ayaklarım
Ne trenler geçti ne de koptu raylar
Koskocaman bir el çaldı beynimi donakaldım..

Kesilirdi soluğu yelkovanın saatler yaşar mıydı
Nokta nokta çoğalırdı her şey bön gecelerde
Takıldı yüreğim kurdun kuşun gülen gözlerine
Bir güç şakanın mutluluğumda ne işi vardı.

Yıkık duvarlarımda sızısı bir demir kırbacın
Kürek çekiyor ıssız denizlere hangisi binlerce yıldızın
Biri çıkardı kınından kamayı ben üşüdüm
Susarak bekledim tam ortasında tatlımsı ölümün.

Tutamadım kanatlarını çırpınan şafağın
Sığmadı bir türlü giysilerim saldırıyan yellere
Koptum boşlukta düştü ışığa birden ayaklarım
Bilinçsizlik miydi gücü kalmıyan karşımda.

Bulur gibi oldum bir şeyi hemen yitirdim.
Kıpırtısı mı canımın şimdi neye yarar
Öyle bir gülümseyiş ki unuttuğum
Şiirin dopdolu yalnızlığında.

BOZ ERİNÇ

Sende yoksulluk başka, bende büsbütün
Bir gün ağırlık, bir gün denizsi bir şey
Dibi yok ki üstümüzün
Gidiyoruz işte.

Dağlar ayrıntılı, yeşiller karaya dönük
Öyleyse bir boşluk ki
Yarına ha çıka, ha çıkmıya.

CAN KIRIĞI

İçimdeki o çığlık damlıyor
ÇoĖunluĖun katı sessizliĖine
Şuramda bir çocuk ağlıyor
Bağırma basıyorum yine
Kumral gözleri hiç susmuyor.

Ben ve sen düpedüz bir anayız
Kızımızla oğlumuzla güzel
Işıl ışıllıklardan yanayız
Bu işte içimizdeki sevinçli yüz.

ÇAPRAZ

Cılız köklerden fışkırdı güz çiçekleri
Sen, sen olmadın da
Nasıl yoldun o koncalı kalabalığını.

Kapkara baktın aynalara
Cayır cayır yandın isteklerine
Yansıyan sendin kaldırımlara
İçin gene de özlemliydi yeşile.

★ YARIN SABAH

Gökte yıldızlar uçuşup
Ay bakıyordu yılgın sulardan
Oysa baştan sona kurumuştun
Ve yitenlere baktıkça gülümsüyordun.

ÇÖKÜNTÜ

Yolumuz Bitlis'e, Van'a düştü
Bükük boyunlu, çöküntülü çocuklara
Ta uzaklardan yalazlı bir koca kent
Düşüncelerimiz yıprak ve bet - beniz kapkara.

★ YARIN SABAH

Az ötemizde Kars, Ardahan ve de Maraş
Çıra var da buğday yok, niye
Niye gözlerimizdeki yaş

N'oldu, yitti mi ulu Anadolu
Göçmedi daha o kunt geçmişimiz
İşte usumuz, emek ve sevincimiz
Sevi, barış, dostluk, tepeden tırnağa biz.

DERİN

Günlerin uğultusu yüreğimde yansıdıkça ben
Giderim çağ tortusu gecelere yorgun
İçimdeki gizli çağanlardır benimle giden
Ve ardımızdan bakakalır ikimizin öksüzü gün.

Eğer buysa yılların sunduğu sapsarı çiçek
Onu öpüp başıma koymanın türküsü ezberimde
Umutlarımın düşlerimin tohumu da gelecek
Ama kıpırdanışları şimdilik çok derinde.

★ **YARIN SABAH**

DÜŞ

**Kulak kesildi duvarlar tavanlar
Camlar pervazlar
Ürktü falcının tüyleri
Dinliyorlar beni, beni dinliyorlar.**

Son soluk ha bitti, ha bitecek
Neyi nasıl anlatayım
Kuşkuluyum hem de nasıl
Kendimle dostça konuşacağım.

Gülümsedi ayna
Şu var ki boşuna
Durakaldı içimde kopan fırtına.

★ YARIN SABAH

Şaşırdı duvarlar, şaşırdı tavan
Pervazlar camlar şaşırdı
Çırpındı yoksulluk, durdu saat.

Odamda ne varsa artık yorgun
Hepsi de daldı uyanmaz uykulara
Bense sıyrılıp kolumdan kanadımdan
Hiç görülmemiş bir düşe daldım.

EZGİ

İtmeyin anlamını ezgilerin geceye
Yazık dolu dolu gözleri
Gövdesi sabahçı kahvelerinde

İsteği döşek, barınak
Ak sabahları tadabilmeye.
Yüreği de umutlu ve ak - pak
İyimserliği hiç bitmiyesiye..

Koparmayın mosmor bitkiselliğini
Aman taşların da yüreği var
Durup durup ağlamayın öfkesine.

Boyamayın soluk rengini kırmızıya
Bir çocuğun ansızın burnu kanar
Dayanılır şey değil bu,
Yazık, ölmesin kapı, pencere ve duvar.

GİRİŞ

Aklın potasında erir özgür zaman
Tükenir güzellik ölüme bitişik
Fısıltıda insan insana dargın
Can üflesen uçacak
Kendince mutlu orman.

Tutkunluğa yanılışı saklıdır gölgelerin
Unutulmayan gün değil, ay değil koskoca yıllar
Bir hayhuydur ölüme doğru kayar
Buzlu camdan yıprandıkça uzaklaşan,
Bir hoşgörü ki yerlerde delik deşik.

HAŞARI YETİM

Bir haşarı çocuk gibi eteğimi çekti güz
Onu sevdim okşadım ve koyverdim yetimliğine
Yazları hep yalnızdım işte öyleyim yine
Göz değmedik bir gök gibi acılı, yapayalnız..

Uzandığım denizler kumsala dönüşür şimdi
Morca dağlar ovalaşır epeydir tirmandığım
Belki de o yetim çocuğunkidir en gerçek adım
Belki de geleceğim geçmişimden onun için silkindi..

KAÇAK

Kapısı kilitsiz kekik kokulu bahçelerin
Mutlu yeller açılıp saçılmış ağaçlara
Düşünür bir göz yıllardır dallarda kaçak

Yürür yaşlı gezegenler uzaylarca yorgun
Sürüklenen geceler aydınlık ülkelere varacak
Rayına oturmamış ki bir bomboş tren
Tıklım tıklım duraklara koşacak.

KIRGIN

Döküldü güz
Ben mi üşüyüverdim ardından
Öyle ya buydu hüzzam.

Ödünç acısı biberlerin gülünç
Dinç bir ses bilmem ki nece
Gün ışığına olan inanç.

Suskunluğu yepyeni çağanların
Düşündü toz düşündü talaş
Kum buğulaştı
Evlerin pencere pervazlarında bile suskunluk
Ne ekmeğe acı aş ne de kurağa susuz savaş.

KÜF

Gelen giden yok çağrım mutluyum
Ödünç duyarlık içinde biri
Esrik titrek köşebaşlarında.
Biri firdolayı medyum.

Bilmezler yoksul geceleri
Ve usulca yitişini aydınlığın
Bir ahtapot yapışmış gözlerine
Acaba ben de mi buyum.

İndirirler güneşi yerel kata
Bakarlar küllenen yangına doruklardan
Alınterini ufalarlar küflü bir saltanata
İşte ben buna yokum.

ROMAN

Bir roman çiziyorum yollarına İstanbul'un
Şu kahve senin bu kahve benim
Kaçırırsam vapuru bir daha
Gözlerimi ve kımıldımı bekler evim
Bir roman çiziyorum yollarına İstanbul'un.

Bir sigara içimi borcum var denizdeki yosunlara
Kırılıp dökülüyor yakamozlar sesinden eski bir udun
Kâğıtlar uçuşuyor hışırtısız ve ürkek
Bir roman çiziyorum yollarına İstanbul'un.

Bilinmez neleri gizlediği her köşe bucağın
Kimbilir hangi umuda tutsak
Belki unutulmuş bir gözyaşına
Ayrı bir düzen ayrı bir basım
Kimler okuyacak kimler çiğneyip ezecek
Bir roman çiziyorum yollarına İstanbul'un.

SUÇ

Her suç iyiliğe dönüşür mü sonunda
Hani o bencil kollarında kimsesizliğin
Bir türküdür bu, anadan doğma
İyimsizliğin acılı solgunluğunda.

Bilemeden ölümün daha ertesini
Can yakıcı oyunlardan görkemle çıkan
Tüneyip bir tutucu kof yıkıntıya
Gizli gizli mi büyütür kendi kendini.

Sana da bana da yükümlü değil midir
İlk ve son güller kurudu içimizde
O çırpınan cılız serçenin azgınlığı nedir
Kopuntulu kanatlarında kötülüğün
Uykusuzluk gelişir bir tatsız gizde.

ŞİİR

Yüklediler odunu dağda
Yıllarca taşıdı oğlu taşıdı
Ne gün ışığı gözlerinde ne de karanlık
Yel mi ırmak mı oldu.

Ardında bir katılığın
Sırtlandı gözyaşı ince yokuşu
Verdiler almadı
Ama kirpik oldu göz oldu.

Daldı gitti köşe-bucak güzlere
Ve bildiği tek şiiri kendine okudu.

TEDİRGİN

Otobüs biletçileriyle gezerim geceleri
Boynumda bir mavzer yarası
Yüzüstü bırakmışlar yanibaşımı.

Boğuldu sulara canım kardeşim boğuldu
Şimdi deniz kabuğu kemikleri
Dip kıyılar yosun yerine tuttu kan
Büyüdü suskunluk bir çığlık oldu.

★ YARIN SABAH

Uyandırmayın sakın derin uykulardan
Arayıp durmayın evini-barkını
Sevinci, yalnızlığı yarım kaldı.

Bir ıslık tutturdum hiç soluksuz
Yaşayan ölülerle dolaşıyorum geceleri
İnci ve kan çiçekleri topluyorum
Bir bir tırpanlayıp o kötü yürekleri.

Ne güzel köşebaşında çeribaşının ilk kızı
Her gün yeni bir karanfil satar
Alan kanatlanır, satan kanatlanır
Vaktimiz dar.

UYKUSUZ

Kapatır çiçeklerini bitkiler ağrısız acısız
Bilmezlikten gelir karınca yasakçı uykuyu
Upuzun daldım dünden kalan uçarı düşlerime
Şimdi bildim gözkapaklarımin ettiği oyunu

Duydum sesini uyanık uykuların acılı
İrkintiyle dinledim adımı başkalarından
Avuntusunda kımıldadım kara kedinin yanıbaşında
Kimbilir kimin sesi bu ezgince mırıldanan.

Delik deşik etti bir sancı içimi
Düştü yarama gerdekten bir kelebek
Kan tuttu kanatlarını köpüksüz kan
Sustu gökyüzü sustu yürek.

★ YARIN SABAH

Bir giysi sundum kelebeğe adı naz
Deli fişek kara kedi güldü güldü
Titredi ellerim kibritten alev çıkmaz
Göremedim yeri göğü.

Tuttum zincire vurdum geceyi zincir az
Oturup kaldı gözlerime ninem sersefil
El attı imgelerime dedem bir şey anlamaz
Oysa benim bu gözler, göremediğine nasıl ağlamaz..

YANILGI

Geçkin yüzünde o dalgın kalabalığın
Milyonlara bölündü yanılgi
Kim yağmurları yerde bulutladı
Kim göğe yığdı tozu toprağı.

Değişken biçimlere dönüşse de yanılğı
Nedir, görünmez ellerde dürülür
O uyurgezerin düşü hâlâ
Ya da kuşkulu yaşar boşuboşuna.

İnsan bulunmaz öyle bir yiter ki
Bilinmez nerede tümlenir nerede bölünür
Yer bulamaz bir göz kendini savuruverir
Bir hasta güvercin incinir gücenir.

O ki kızgın sokaklarda yalnızlığın sesi
Bozuk bir ana sütü yavru kursağında
Her zaman yaşlı ve pişman kişi
Toplar demet demet bıkkın gülleri.

Yeraltından sızıntılı deniz kaskatı toprağa
Oysa ezik yağmurların bir ucu gözlerimizde
Olacak iş mi şu sararan çimlerde su var hâlâ
Kimi arar yanılğı, kimi bulur kimsesizliğinde.

YETİŞKİN

Küçücük bir kızcağızdım inceltildim
Öyle bir iş ettim ki sormayın
Anam da babam da kardeşlerim de hayın
Bir de sizler tuz basmayın acıma.

Bilin ki şunu, ben ömür törpüsüyüm
İsterseniz böğürtlen deyin bana
İster mor diken veya çiğdem
Hiç şaşırmayın küçüle küçüle büyüğüm.

YIKIK MAZGAL

Benim dostum, senin düşmanın
Bu nasıl oldu bilmem
Yıkıldı mazgalları kulemin
Vuruldum daha ölmeden.

İncindi bir kuş, hızlandı öbürünün kanadı
İki karşıt ayrı ve bir
Kemiğe dayandı bıçak
Daha ne oldu daha da olacak.

★ YARIN SABAH

Tüm insanları sevdi Yunus kendince
İyiyle kötü bir olamaz ki
Pınarlar akar bir gün kurur
Ağaçlar kurur, çiçekler kurur
Elbet herkes sever birbirini
Bir gün dost olur.

AYRIMSIZ

Bir bilinen var kendini karanlıkta ele veren
İster kimliksiz dilenci köşe başlarında
İster dikili ağaç, kökeni hep dışarı
Oysa kuruntusuz bir göz büyüyor ölüm kalım arası

★ YARIN SABAH

Belirgin coşkular nerden alınır nerde satılır?
Ağustosböceğinin mi, kör yarasanın mı iniltisi
içimizde
Tanrılar mı yaşırdı - hiç doğmadan - simgesel
ülkelerde
Düşüveren defne yaprağında yalnızlığın parmak
izleri

Serçe de şakırdı yeşim dallarda elbet bülbül de
Ama ne dikenin ne de gülün bir hoş türküsü vardı
Sağır kuyruklu sincaplardı sokulan yanibaşımıza
Biri bozdu da yuvayı öylece yaltaklandı.

Yanıtsız resimler en sapa dilden konuşur
İster kaftanı kapkara ve sımsıcak çıplağı
İster yepyeni dünyaların tozlu boyası
İster gözlerimizde can veriş i kaşla göz arası.

Bir ev var paramparça sokaklarda gizlenen
Arar da bulamaz sahibini, kimdir o yokça kiracı
İster tekdüze camlara tırmanan kovulmuş bir
sevecen
İster katı yürekle kendini gözetten bir dost yalancı.

BİLME DEN

Kayar anlamlar kâğıtta bile kolay aldanmalara
Çekilir yuvalarına kurtlar kuşlar bilmeden
Uzanır dengesiz beyincik karmaşık yollara
Yitirmek için mi sevdin insanları sen.

Kovuşturan yılları gece ve gündüzdür
Ölümsüzlük nedir ki kopuntudur görünen
Boşuna oyunbazlıklar, boşuna harcanan
Yaşlanmak için mi gencecik oldun sen.

Önsezidir kapkaralığı bulutların yağmura
Olası yok hüznün kaçıışı saçak altından
Oysa çukuru yolların dümdüz
Neden mutsuzluğu seçtin mutlu olmadan.

★ YARIN SABAH

BU MU?

Kimbilir kaç dilde türkü oldu adımız
Neydi o uğultulu kalabalıkta yiten ses
Kimin ki ağardı saçı bir acabanın ardında
Avcıotlarına dayandık zehirli düğüne heves.

★ ELLİ ALTI

İçtik güçlüğü kanalından yarınsız suların
Uyuduk uyandık ak güvertelerde sarsak
İnemediğimiz kimi iskelesiz limanlarda
Bir kamaranın lombozuna Narsis gibi tutsak.

Asılan duvarlara şah damarından ey/bakışsız dost
Söyler durursun hırpalanmış imgeleri üzgün
Buz hiç yanar mı alevden de közden de
Olur mu otağımız bu tekdüze yapayalnızlık
Nerden yiter nerden doğar gün.

★ YARIN SABAH

Nasıl övünürdük bu saplantıda kendimizle
Bu muydu bizim ödevimiz üstelik tatlıca gelen
Ve biz ki tepeden tırnağa insan
Gereksiz olumsuz papatyacıklar toplayan.

Kâh ağladık kâh güldük yıllar boyu el ele
Kavruldu içimizde besin tıkanı damarlarımızdaki
kan
Şuracıkta şimdi anımsadıkça utandığımız çocuk
Davranıp bir de gözdağı verdik ölüme sessizce.

Biz böyle mi olmalıydık biz ki insan
Bir başkaca gülüp bir başkaca ağlamalıydık
İğne deliğinden de olsa geçen
Hiç değilse, öte kendimizden kurtulmalıydık.

★ YARIN SABAH

ÇİLE

Bağışlarım şu yağmurun yorgun suçunu
Suspus çisentisinde her yer sağır
İçin için ağlayan bir ben miyim ki
Yaşamlar gibi ölümler de boşunaymış meğer.

★ ALTMİŞ

Tek ben miyim evrenin bomboş kafesinde
Yüzüm hâlâ yarım ve kapkara
Ak erguvanlarımı döküp saçtım sulara
Acılarımın o çığlıksı sesinde.

Hangi ereğe ne diyeceğim var
Tek ben miyim sorun süssüzlükle çileli
Şimdi ırmaklardan bir garip uğultu akar
Çiçek su ot bulutlar daha da deli.

★ YARIN SABAH

DANTEL

Sen bir çarka kapılmışsın dönmüş başın
O değirmenciğine su taşıyor
Sen paramparça olmuşsun
O durmuş saatlerin mutluluğunda yaşıyor.

★ ALTMIŞ İKİ

Gözlerin senin bir başka garipsi
Ve öte çizgilerden bakıyor uzaklara
O gülmesini bilmez içi öyle bir kavruldu ki
Sen olumsuz umutlara kapını açıyorsun.

Oysa oturdun hep dirençli köşebaşlarında
Kimler yargıladı da yarı yolda bıraktı seni
O bir deniz danteli kopamıyan dosdoğruluğunda
Sen dalgaları gördün fırtınaları, onu göremedin ki.

DÜN

Bir yüce ülkede bölündü kardeşlik
Benim tasam senin tasan
Gün ışığında mutluluğu çiçeğin.

Ayakların ter kokusu ve ellerin
Bir büyük kazmanın küçücük küreği
Toprak hepimizin gökyüzü ve de orman.

Söndürmez ay ışığını kilimlerdeki kıl
Ne ekmek, ne su, ne de aş
Usumuz öylesine yüce, sabrımız taş.

Dinleyin katıksız türkülerden
Dinleyin bin bir türkü akar
Dün bir masal salt bugün
Gülüşümüz zehir, ağlayışımız bal.

★ YARIN SABAH

EL ELE HEP

O odun çanakdan yudumladık köpüksüz ayrıanı
Aşı avuçladık rasgele ve güzel
Bir somunu bine bölüşümüz unutulmaz anı.

Paylaştık o yıprak kirli döşekleri
Nakış nakış keçelerde bağdaş kurup söyleştik
Dünleri değil, hep gelecek günleri.

Aç kurtlar kapıda ulurken
Dedik ki birbirimize
Savaşurlar, daha erken.

★ ALTMIŞ ALTI

GÖKSÜZ BİR KUŞ

Suskunluğundaki o acı türküyü duyuyorum
Gözlerimle deđiyorum kimsesiz yüređine
Derine daha derine
Kuşun gerçek göğünü bir ben biliyorum.

Bulut rüzgâr ve mavilik
Tüm sevi ürünleri gibi çürükleşebilir
Kuşlar gök gömülerini gagalarıyle eşebilir
Ve hemen orada göksüz bir delik.

GÜL

O gül taş çatlasa da açacak
Pespembe rengiyle
Belki hırpalanmıştır dalı yaprağı
Belki arapsaçına dönmüştür kökü
Belki içine sinmiştir kokusu
Mutlaka o gül açacak

O gül açacak.

•

KAFES

Gür saçları sonunda ilk yazın içini kanatır
Üzülür gölgesinde küçülen erguvan ağacı
Taranır bir tırpanla yiter erişkinlik
Bir kara düşünceye öfkeli bir gülüş yaraşır.

Duruşunda öksüzlüğün şu bomboş duraklar
Ne bir dost ne de düşman yaslanır
Bir kanaryanın ötüşüdür belki
Türkülerin anlamını bir kırık kafeste taşır.

KİM

**Yürürüz ışıksız bahçelerde tatlı yemişlerle dolu
Bir görünür bir kaybolur her şey avuçlarımızdan
Yitmesi gibi bu, güneşin gölge bulutlarında
ağlayımsı.**

★ YETMİŞ

Kaçışı mutluluğun kitap gibi sımsıkı kol altından
Nerde saklı, nerde yasak, ardından koşulan ne
Bu nasıl iştir giremeden kalışı kafeste kuşun.

Özgürlük hava gibi, ölüm can gibi besler toprağı
Bozkırlarda buyruksuz mavi çiçekler açar
Şimdi biz dünden kalan bitimsiz bir masal
Kimdir, nedir o peri padişahı yok olan.

★ YARIN SABAH

KÜS ÇAĞAN

Yağması yağmurların, sellerin yollarca akması
Ve taşması denize, ırmakların
Öfkesi midir kişiye azıcık.

★ YETMİŞ İKİ

Kör noktasından yücelen nedir ki
Ayçiçekleri ve buğdaylar arasında
Ürker gibi tanrıdan
Dört bir yanı ölüme açık.

Sereserpeliği yediveren gülünün niye
Yanmadı kıyısında bile kıvılcımın
Elin acısına örttü çıplaklığını
Yılda dört kez açması az bile.

★ YARIN SABAH

TUTSAK

Uçar dal uçlarından ötelere bembeyaz çiçekler
Kekremsi bir tattır dökülen avuçlarımıza
Sımsıcaklığı önlenemez bir düş gezinir yöremizde
Karışır buğusu sisli yitik denizlere.

★ YETMİŞ DÖRT

Doğuşu nasıl da acılı güneşin o gizli bahçelere
Nasıl bozbulanık sellerde hırpalanır güz yaprakları
Bilinmez kimdir giden kuşku yollara esintilerce
Tedirgin bekler akçıl bir güvercini darağacı.

Belki alıp veremediğimiz soluklara hayıflanıyorduk
Belki bir loş durakta kalmıştık her neyi istedikse
Yozlaşmış sundurmalarda salt köleliğimize
ağlıyorduk

Uzlaştık yine de bilerekten ve kendi kendimizle.

ÜRKEK KİRPİK

Uçmayı öğreten yavrusuna
Anaç bir kuştı
Kendi başına bile bile oluştu
Kıpırdamadan bir kılı.

Acımasız bir yüzü vardı
Bazı bazı büyüklüğe belirgin.

Ürperirdi yavrusu avcılardan
Korktukça daha da korkak
Kirpikleri tedirgin.

Öylesine uçmayı öğreten esinli
Anaç bir kuştı
Ve tapınağı imge.

Ulaştığı anda baka kaldı gökyüzüne
Bir tüfek namlusunda yitiverdi canı
Gömüldü yavrusunun kanatlarına.

★ YARIN SABAH

YAZIK

Yanardağ eski bir güzeldir ta uzaklardan
Sonra iteler âşığına yaklaşıp sokuldukça
Yalazlı dumana yazık.

Kesin bir ürperiştir denizin deniz oluşu
İstiridyedeki inci niyesiz pembeleşir
Sinsi sinsi zamana yazık.

Doğuşunda nasıl da arıktır kişi
Sonraları güzelleştikçe sendeler
Yazık insanoğluna yazık.

★ YETMİŞ SEKİZ

YİNELEME

Tut ellerimi tut, hele bir bak
Yıpratma ölümle bitişen güzelliğimi
Boşuna bu öfke, bu kin boşuna
— Şaşıyorum hâlâ yaşadığıma —
Can dediğimiz ne ki, üflesen uçacak.

İkindiler akşamlar sahabların peşinde
Öğle üstü kimler gider, kimler kalır ki
Aralanan kapılarda bir terlik sesi belki
Ürperirken yalnızlık geceyarısı güneşinde.

Bölüntülere koş, gölgeleri sav başından
Unutma mutluluğun ışıkcıl sevisini
En güzel gençliğini takın ve eskimez giysini
Tam ortasından bölerek uzat yüreciğini.

YÖRE

Gök yöremi bulut sarıdı güneşimi göremiyorum
 Beni tepeden tırnağa kavırıyor bir sevi yağmuru
 Oysa içime sızan o damlacık nasıl da duru
 Saat ne? gün ne? yıl ne? Beklesen geliyorum.

Gücenme, adını bile hâlâ bilemiyorum
 Sana hiç seslenenin yok ki yörende
 Yaşamak, o sonsuz bir telâştır bende
 Yüzyıllar da neymiş ki? Beklesen geliyorum.

★ YARIN SABAH

ZAMAN

Gün seker tahtaperdelerden ara sokaklara
Tökezlenir dağ keçileri, yollar çamur
Uçan zaman sarmaşır, tûner akşam, saçaklara
Yaban gözlerde biz pişmemiş hamur.

★ SEKSEN İKİ

Kırık dökük aynaların loş güneşinde sızım sızım
 Bir yıprak mendil sallanır varolmamış kişiye
 Şu acı, şu sinsilik, şu korku kuyusu niye
 Pırıltılı dudakların gülüşü bizim.

Umuda aşılana hangi doğasal ince daldır
 Ki ürker güneşten sığınır bulutlara
 Ve bir damla yağmurla çöker soframıza, kapkara
 Soyut zamanın bıçağı yok ki, bu bomboş bir kındır.

★ YARIN SABAH

KÖŞEBAŞI

Gıcırdar yollar bir kapıda
Gökyüzü çatıdır puslu ormanlara
Günbatımı açılır geceye kol kol
Kimdir gezgin kimdir kendince kalan.

★ SEKSEN DÖRT

Yıgılır gitgide unutulmaz sıkıntı
Boğuşur umudu bir kanat çırpıntısı
Paylaşır umudu bir kanat çırpıntısı
Ve hoşgörüyü damla damla kan pıhtı.

Öylece yatar bir kör apaçık düşlere
Göge ilenir içindeki deniz
Çağrılar bekler boşuna yollardan
Oysa bir köşecikte bekler gözlerimiz.

Son birkaç yıl içinde şiirleri «Güney», «Varlık» ve «Yeditepe» dergilerde görünen Feriha Aktan'ın «Yarın Sabah» üçüncü kitabı. «Kuytu» ve «İşiltı» adlı kitaplarında ilk şiirlerini toplayan sanatçı, seçtiği yolda ağır fakat sağlam adımlarla yürümektedir. Bir yandan insan-oğlunun bilinç altına yönelme, bir yandan da kapılarını dış dünyaya açma çabasındadır.

FİYATI 120 LİRA